

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

— ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ —

Διοικούσα Ἐπιτροπή: Κ. Γ. Μακρῆς, Π. Δ. Μόσχος, Α. Δ. Σαραντίτης, Α. Α. Γιαννόπουλος, Δ. Α. Καραθανάσης

Η ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Τὸ Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον ἐορτάζει τὴν ἑκατονταετηρίδα ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του.

Ἡ σχολὴ ἢ ἰδρυθεῖσα διὰ Βασ. Διατάγματος τοῦ Ὁθωνος καὶ ἀρχίσασα νὰ λειτουργῇ τὸ 1836, διέφερε πολὺ τοῦ Πολυτεχνείου πὺν γνωρίζομεν σήμερον. Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τὰ μαθήματα ἐγίνοντο μόνον κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ ἑορτάς, ἐντελῶς δωρεάν, μὲ μόνον σκοπὸν νὰ μορφωθοῦν ἀρχιτεχνίται δι' οἰκοδομικά κυρίως ἔργα. Ἀπὸ τοῦ 1843 ἤρχισε καὶ συστηματικὴ, καθημερινὴ λειτουργία τμήματος βιομηχανικῶν τεχνῶν, προσετέθη δὲ καὶ τὸ τμήμα τῶν καλῶν τεχνῶν. Τὸ 1887 ὑπέστη νέαν νομοθετικὴν ἀναδιοργάνωσιν ἐπὶ βάσεων ἀναλόγων πρὸς τὰς ἰσχυροῦσας τότε εἰς τὰ ἄλλα Κράτη τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἐνῶ συγχρόνως, χάρις εἰς γενναϊοτάτας δωρεάς τῶν Νικ. Στουρνάρα, Μιχαήλ καὶ Ἐλένης Τσίτσα καὶ Γ. Ἀβέρωφ, ἀπέκτησε τὸ σημερινὸν μέγαρον τὸ ἐκτελεσθὲν βάσει σχεδίου τοῦ Λυσάνδρου Καυτατζόγλου. Τέλος τὸ

1914 διὰ νέας διαρρυθμίσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ ἀπέκτησεν ἀφ' ἐνὸς τὸ σημερινὸν ὄνομα τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν μορφήν ὑπὸ τὴν ὁποίαν τὸ γνωρίζομεν πάντες καὶ ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐκπληροῖ τόσον ἐπαξίως τὸν προορισμὸν του. Διὰ τοῦ Ὁργανισμοῦ τούτου προσετέθη, πλὴν τῶν ἄλλων, καὶ Ἀνωτάτη σχολὴ Χημικῶν-Μηχανικῶν, ἡ ὁποία ἤρχισε λειτουργοῦσα ἀπὸ τοῦ 1918. Οἱ πτυχιούχοι τῆς σχολῆς ταύτης, ἰσοτίμου πρὸς τὴν Χημικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου, σταδιοδρομοῦν εἰς ὄλους τοὺς κλάδους παραλλήλως πρὸς τοὺς πτυχιούχους τοῦ Πανεπιστημίου, πλείστοι δὲ ἐξ αὐτῶν εἶναι καὶ μέλη τῆς Ε. Ε. Χ.

Ἡ Ε. Ε. Χ. χαίρουσα ἐπὶ τῇ ἑορταζομένῃ ἑκατονταετηρίδι, εὐχεται ὅπως τὸ Πολυτεχνεῖον συνεχίσῃ τὴν φωτεινὴν δρᾶσιν του, τὴν συμβάλουσαν εἰς τὴν τεχνικὴν πρόοδον τῆς χώρας μας, διότι ἡ τεχνικὴ πρόοδος εἶναι ἀπολύτως συνυφασμένη μὲ τὴν ζωὴν καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἐθνους.

ΑΝΑΣΤ. ΚΩΝΣΤΑΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Γ. ΣΚΟΥΦΟΣ

1864 - 1938

Τὴν 9ην Ὀκτωβρίου ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως ἐν Τριπόλει κηδευθεὶς τὴν ἐπομένην ἐν Ἀθήναις ὁ Θεόδωρος Γ. Σκούφος, τακτικὸς καθηγητῆς τῆς Γεωλογίας καὶ Παλαιοντολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν, ἐξέχουσα φυσιογνωμία μεταξὺ τῆς γενεᾶς τῶν ἐπιστημόνων ἧτις παρέρχεται. Ἡ εἰδικότης του δὲν συνεδέετο ἀμέσως πρὸς τὴν χημείαν, ἀλλ' ἢ ἐπὶ 50ετίαν περίπου ἐνεργοτάτη ἀνάμιξις του εἰς τὴν ἐν γένει κίνησιν τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν ἐν Ἑλλάδι, οἱ συνεχεῖς ἀγῶνες του διὰ τὴν ἀνάδειξιν καὶ πρόοδον τοῦ Πανεπιστημίου, τὸ ὁποῖον ὑπηρετήσε μὲ ἀληθῆ φανατισμὸν μέχρι καὶ τῆς τελευταίας του πνοῆς καὶ ἡ πολυσχιδῆς, πέραν τῆς πανεπιστημιακῆς ἔδρας, κοινωνικὴ του δρᾶσις, τὸν κατέστησαν γνωστότατον καὶ ἀγαπητὸν εἰς ἅπαντα τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον τῆς χώρας, ὥστε νὰ ἐπιβάλλεται εἰς τὰ «Χημικὰ Χρονικά» ὅπως ἀσχοληθοῦν μὲ τὸ ἐν γένει ἔργον του. Τοῦτο ἄλλωστε

ἀποτελεῖ καὶ μικρὸν φόρον εὐγνωμοσύνης διὰ τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ὑποστήριξιν μὲ τὴν ὁποίαν περιέβαλλε τὴν Χημικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου, τὴν Ἐνωσιν τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν καὶ τὰ «Χημικὰ Χρονικά», παρ' ὅτι ἀνήκεν εἰς εἰδικότητα ξένην πρὸς τὰς κατευθύνσεις τῶν.

Ὁ Θεόδωρος Σκούφος, δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Γεωργ. Ἐμμαν. Σκούφου, ἐγεννήθη ἐν Παροικίᾳ τῆς Πάρου τὴν 5ην Μαρτίου 1864, ὅπου καὶ ἔτυχε τῶν πρώτων μαθημάτων. Βραδύτερον ἐσυνέχισε τὰς σπουδὰς του ἐν Ἀθήναις καὶ τὴν 24ην Σεπτεμβρίου 1888 ἔλαβε τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ Φυσικαῖς ἐπιστήμαις μὲ τὸν βαθμὸν ἄριστα. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ φοιτήσεως διετέλεσε βοηθὸς τῶν καθηγητῶν Α. Χρηστομάνου, τῆς Χημείας, καὶ Κ. Μητσοπούλου, τῆς Ὀρυκτολογίας καὶ Γεωλογίας.

Μαθητὴς ἔτι ἐπέδειξεν ἐξαιρετικὴν ἀγάπην εἰς τὴν Γεωλογίαν, κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ τῶν πανεπιστημιακῶν του σπουδῶν ἐμελέτησεν ἀπὸ γεωλογικῆς καὶ πετρολογικῆς ἀπόψεως τὴν γενέτειραν νῆσον Πάρον μετὰ τῆς παρακειμένης Ἀντιπάρου. Ἀπόρροια τῶν ἐν λόγῳ ἐρευνῶν του ὑπῆρξεν ἡ συγγραφή σχετικῆς διατριβῆς μετὰ γεωλογικοῦ χάρτου τῶν νήσων τούτων, ἥτις ἐβραβεύθη ὑπὸ τῆς ἐκθέσεως τῶν Ὀλυμπίων καὶ ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ τῆς διεθνοῦς ἐκθέσεως τῶν Παρισίων (1888).

Ἀποφοιτήσας τοῦ Πανεπιστημίου διορίσθη ἀμέσως καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας εἰς τὸ Β' Γυμνάσιον Ἀθηνῶν καὶ τὸ Πρακτικὸν Λύκειον, μετὰ βραχὺ ὄμως, κατόπιν ὁμοφώνου γνώμης τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Συγκλήτου, ἀπεστάλη δι' εὐρυτέρας σπουδᾶς, ὡς ὑπότροφος τοῦ Πανεπιστημίου εἰς Μόναχον ἐγκύψας εἰδικῶς ἐπὶ τῆς Γεωλογίας καὶ Παλαιοντολογίας.

Ἐν Μονάχῳ ἐπεβλήθη ταχύτατα μετὰ τῶν συμφοιτητῶν του, καταστάς ὁ κατ' ἐξοχὴν ἀγαπητὸς μαθητὴς τοῦ διασημοῦ καθηγητοῦ τῆς Παλαιοντολογίας Karl Zittel. Δὲν περιωρίσθη δὲ ἐν Γερμανίᾳ εἰς τὴν θεωρητικὴν μόνον κατάρτισιν, ἀλλ' ἀκάματος ὡς ἦτο ἐρευνητὴς καὶ πεζοπόπος, περιώδευσε τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῆς, ἰδίως δὲ ἐμελέτησε καταλεπτῶς τὴν περιοχὴν τῶν Ἀλπεων ἀπὸ τῆς Κωνσταντίας λίμνης μέχρι Βιέννης καὶ ἀπὸ Μονάχου μέχρι Βενετίας. Ἀποτελέσμα τῶν περιοδευδῶν τούτων ἦτο ἡ συλλογὴ πολυτίμου ὕλικου καὶ ἡ δημοσίευσις βαρυσημάτων γεωλογικῶν καὶ παλαιοντολογικῶν μελετῶν, δι' ὧν νέοι εὐρεῖς ὀρίζοντες ἐτέμνοντο καὶ διὰ τῶν ὁποίων κατέστη γνωστότατος ἐν τῇ διεθνείᾳ ἐπιστήμῃ.

Ὁ Σκουφός μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου, ἐσυνέχισε τὰς ἐπιστημονικὰς του περιοδείας ἐν Βελγίῳ καὶ Γαλλίᾳ καὶ ἐκείθεν ἐπανῆλθεν εἰς Ἑλλάδα διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Ὀρυκτολογικοῦ καὶ Γεωλογικοῦ Μουσείου. Ἐπὶ 12 ἐτίαν καὶ πλέον ὑπηρέτησε τὸ Πανεπιστήμιον ὑπὸ τὴν ιδιότητα ταύτην, ἀσχολούμενος ἐκτὸς τῶν ἀτομικῶν του μελετῶν, εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν φοιτητῶν καὶ τὴν ταξινόμησιν τοῦ ὑπάρχοντος ὕλικου κατὰ εἰδικότητα εἰς τὰς κεχωρισμένας μουσειακὰς συλλογὰς Ὀρυκτολογίας, Πετρολογίας, Γεωλογίας καὶ Παλαιοντολογίας. Τὰ ἔτη ταῦτα διήλθον διὰ τὸν Σκουφὸν μεστὰ κοπιώδους ἐργασίας καὶ τὸν κατεπόνησαν μεγάλως, διότι πρὸς ἀντιμέτωπιν τῶν βιοτικῶν ἀναγκῶν ἦτο ὑποχρεωμένος, εἰς συμπλήρωσιν τοῦ γλίσχρου μισθοῦ τοῦ ἐπιμελητοῦ, νὰ ἐργάζεται καὶ ὡς καθηγητὴς ἐν τῇ Μέσῃ Ἐκπαιδύσει καὶ τὸ Ἀρσάκειον. Εἰς τὸ τελευταῖον μάλιστα ἴδρυμα πολλὰ προσέφερον, ἐργασθεὶς μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ μετὰ τὴν καθηγεσίαν, ἐπὶ πολλὰ ἔτη διὰ τὴν ἀνάδειξιν του.

Τὸ 1906 ἰδρυθείσης τῆς τακτικῆς ἔδρας τῆς Γεωλογίας καὶ Παλαιοντολογίας διορίσθη εἰς αὐτὴν μετὰ ὁμόθυμον ἐκλογὴν τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς καὶ ἐπεδόθη εἰς τὴν ἴδρυσιν τοῦ ὁμωνύμου ἐργαστηρίου καὶ Μουσείου, οὗτος ὁ ἀρχικὸς πυρὴν ἀπετελέσθη ἀπὸ τὸ συναφὲς ὕλικόν τὸ ἐναποτεθειμένον ἕως τότε εἰς τὸ ὑπὸ τὸν καθηγητὴν Κ. Μητσόπουλον ἐργαστήριον Ὀρυκτολογίας καὶ Γεωλογίας καὶ ἀπὸ τὰς προσωπικὰς συλλογὰς τοῦ Σκουφοῦ. Δικαίως ἐπομένως θεωρεῖται ὡς ὁ πρῶτος γνωρίσας ἐν Ἑλλάδι τὴν Παλαιοντολογίαν καὶ ὡς ἰδρυτὴς τοῦ Παλαιοντολογικοῦ Μουσείου.

Τὸ ὄνειρόν του ὑπῆρξεν ἡ στέγασις τοῦ Μουσείου τούτου εἰς κτίριον ἀντάξιον τοῦ πλούτου, τὸν ὁποῖον διὰ τόσων προσωπικῶν κόπων συνεκέντρωσε. Δυστυχῶς, παρὰ τὰς ἐπὶ δεκαετηρίδας συζητήσεις καὶ προσπάθειας, οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἐγένετο καὶ τὸ ὄνειρον τοῦ ἀνταξίου πρὸς τὸν πλοῦτον τῆς ἑλληνικῆς φύσεως Φυσιογνωστικοῦ Μουσείου παρέμεινε διὰ τὸν Σκουφὸν ἀνεκπλήρωτον.

Ἀναλαβὼν τὴν καθηγεσίαν καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὴν ἐκ τοῦ μηδενὸς ἴδρυσιν τοῦ σχετικοῦ Μουσείου, δὲν ἀπεγοητεύθη ἀπὸ τὴν παντελῆ σχεδὸν ἔλλειψιν οἰκονομικῶν μέσων καὶ εἰδικευμένου προσωπικοῦ, ἀλλὰ μετὰ τὴν σκαπάνην ἀνά χειρας, ἀκούραστος, ἐρευνᾷ τὴν Ἑλλάδα, ἀνασκάπτει τὴν ἀστέρειρον ἀπὸ ἐπιστημονικοῦς θησαυροὺς ἑλληνικὴν γῆν καὶ συσσωρεύει νέον διαρκῶς, τεράστιον εἰς ὄγκον καὶ ἀξίαν, παλαιοντολογικὸν ὕλικόν. Αἱ πρὸ καὶ μετὰ τὴν καθηγεσίαν γενόμεναι ὑπ' αὐτοῦ ἀνασκαφαὶ εἰς Μ. Ἀσίαν, Πικέρμι, Σάμον, Μεγαλόπολιν, Τριχωνίαν, Κεφαλληνίαν, Ἀλμυροπόταμον, Ἀχμετ-Ἀγᾶ Εὐβοίας κ. λ. ἔφερον εἰς φῶς εὐρήματα ὄλως ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος τῶν ὁποίων τὸ μέγιστον μέρος εὐρίσκεται ἀκόμη, λόγῳ τῆς ἑλλείψεως μέσων, ἀκαθάριστον εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ Πανεπιστημίου. Ὁ Σκουφός αὐτοπροσώπως βοηθούμενος ἀπὸ δύο μόνον ἐμπειροτέχνους παρασκευαστὰς, ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν ἀπσχολεῖτο μετὰ τὸν καθαρισμὸν καὶ τὴν συναρμολόγησιν τῶν ἀπολιθωμάτων τοῦ Πικερμίου, ἅτινα θαυμάζονται σήμερον εἰς τὸ σχετικὸν μικρὸν Μουσεῖον τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀπειρον ὄμως ἀκόμη ὕλικόν ὑπάρχει ἀταξινόμητον τόσον ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς αὐτῆς, ὅσον καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ὑπ' αὐτοῦ ἐκτελεσθεισῶν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἰς τὸ μέλλον πληθὺς ἐπιστημόνων δύναται νὰ ἐργασθῇ. Τὸ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἔργον του θὰ γίνῃ εὐρύτερον γνωστὸν μόνον ὅταν τὰ οἰκονομικὰ μέσα θὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἴδρυσιν ἀνταξίου Φυσιογνωστικοῦ Μουσείου καὶ τὰ μοναδικὰ εἰς τὸν κόσμον εὐρήματα ταῦτα συναρμολογηθῶν καὶ στηθῶν εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν ἀνασυρόμενα ἐκ τῆς δευτέρας καταχώσεως τῶν ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Πανεπιστημίου.

Κατὰ τὸ 1913 ἰδίαις δαπάναις ἀντεπροσώπευσε τὴν Κυβέρνησιν, τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὸ

Πολυτεχνείον εις τὸ διεθνὲς γεωλογικὸν συνέδριον τοῦ Montreal τῆς Ἀμερικῆς. Οὕτω τοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ περιοδεύσῃ ὀλόκληρον τὸ βόρειον τμήμα αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ μέχρι τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ἀλάσκας καὶ νὰ καταρτίσῃ ἐκτάκτου σημασίας γεωλογικὰς καὶ παλαιοντολογικὰς συλλογὰς ὄλων τῶν διαπλάσεων τοῦ παλαιοζωϊκοῦ αἰῶνος, ὡς καὶ πετρωμάτων τοῦ ἀρχαιοτάτου ἠωζωϊκοῦ.

Ἡ συλλογὴ αὕτη, καθὼς ἐπίσης ἡ πληρεστάτη συλλογὴ τῶν Ἀλπεων, τῶν Κυκλάδων νήσων καὶ ἄλλων περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἄστυνας ἐδώρησε, φυλάσσονται ἤδη εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ ἴδρυθὲν Μουσεῖον.

Τὸ ἐπιστημονικὸν ὅμως ἔργον τοῦ Σκούφου δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ἀπὸ τῆς ἔδρας διδασκαλίαν τῆς Γεωλογίας καὶ Παλαιοντολογίας, τὰς ἀνασκαφὰς, τὴν δημοσίευσιν σχετικῶν μελετῶν, τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐκάστοτε γεωλογικῶν φαινομένων, ἅτινα ἔσπευδε νὰ μελετήσῃ ἐπιτόπου (σεισμοὶ Λοκρίδος, Σικελίας, Κεφαλληνίας, Ἁγιάς κ. λ.) Πολυσχιδῆς καὶ ἀκούραστος εἰργάσθη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὡς τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Γεωλογίας, Ὀρυκτολογίας καὶ Πετρογραφίας ἐν τῷ Ε. Μ. Πολυτεχνείῳ, οὗτινος τελικῶς ἐξελέγη διευθυντὴς (1922). Ἐπίσης διετέλεσεν ἐπὶ δεκαετίαν (1922-32) προσωρινὸς καθηγητὴς τῆς Ζωολογίας καὶ διευθυντὴς τοῦ ἀντιστοίχου Ἐργαστηρίου καὶ Μουσείου καὶ δις προσωρινὸς καθηγητὴς τῆς Ὀρυκτολογίας καὶ Πετρολογίας καὶ διευθυντὴς τοῦ ἀντιστοίχου Ἐργαστηρίου καὶ Μουσείου τοῦ Πανεπιστημίου (1910-11 καὶ 1935-36).

Θερμὸς πατριώτης ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς ὄλας τὰς Ἐθνικὰς προσπάθειας τῆς τελευταίας 40ετίας, τοῦτο δέ, ὡς καὶ τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ τῶν συμπατριωτῶν του Κυκλαδιτῶν, τῶν ὁποίων ὑπῆρξε πάντοτε ὁ φυσικὸς προστάτης, τὸν ἔφερε καὶ μέχρι τῆς πολιτικῆς. Βουλευτὴς τῆς Κυκλάδων ἐξελέγη τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἀναθεωρητικὴν Βουλὴν τοῦ 1910, χωρὶς ὅμως καὶ

νὰ κατορθώσῃ νὰ συμμετάσχη αὐτῆς, κατόπιν ἀθετήσεως τῆς ὑποσχέσεως, ἣτις τοῦ εἶχε δοθῆ ὑπὸ τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς ὑποψηφιότητός του, ὅτι ὡς βουλευτὴς θὰ διετήρει καὶ τὴν θέσιν τοῦ καθηγητοῦ. Τὸ γεγονός τοῦτο τὸν ὑπεχρέωσε νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῶν δύο, ὡς ἦτο δὲ ἐπόμενον ὑπερίσχυσεν ὁ ἐπιστήμων.

Ἡ οὐσιαστικὴ ὁμως ἀνάμιξις του εἰς τὴν πολιτικὴν χρονολογεῖται βραδύτερον. Ὁ Σκούφος ὡς πρῶταν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον κατὰ τὴν δραματικὴν διὰ τὴν Ἑλλάδα περίοδον τοῦ 1916-17 ἔπαιξε σημαντικῶτατον ρόλον εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τὴν περιθάλψιν τῶν ἐκ τοῦ ἀποκλεισμοῦ λιμωτόντων φοιτητῶν, ἀνεμίχθη δὲ ἐνεργῶς εἰς τὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ φίλου του καθηγητοῦ Λάμπρου. Ἀποτέλεσμα τούτου ὑπῆρξεν ἡ παύσις του ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου μετὰ τὴν κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1917 ἐγκατάστασιν ἐν Ἀθήναις τῆς Κυβερνήσεως Βενιζέλου. Ὁ Σκούφος ἀπεσύρθη τότε αὐτοφυλακισθεὶς εἰς τὴν οἰκίαν του, βραδύτερον ὅμως, κατὰ τὸ 1920, ἀνέλαβε τὴν ὀργάνωσιν τῶν Λαϊκῶν Πολιτικῶν Συλλόγων ὡς Γεν. Πρόεδρος αὐτῶν.

Ὁ καθηγητὴς Θ. Σκούφος κατὰ τελευταίαν φωτογραφίαν του.

Ἐπηρεοποιήθησαν αἱ ἐκλογαὶ τοῦ 1920, καθ' ἃς ἐξελέγη ἐκ νέου πληρεξούσιος Κυκλάδων συμμετασχόν, ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν καθηγεσίαν, εἰς ἣν ἐπανῆλθεν ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν, τῶν ἐργασιῶν τῆς Γ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, μέχρι τῆς διαλύσεώς της ὑπὸ τῆς ἐπαναστάσεως 1922. Κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην διετέλεσεν ἐπὶ βραχὺ καὶ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ Γεωργίας τῆς ὑπὸ τὸν Τριανταφυλλᾶκον τελευταίας Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Ἐπὶ τῆς ὑπουργίας του ταύτης ἐδημοσιεύθη ὁ ἐπὶ μακρὸν ἰσχύσας Ὀργανισμὸς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ 1922. Ἐκτοτε ἀπεσύρθη ὀριστικῶς τῆς πολιτικῆς ἀφιερθεὶς ἀπολύτως εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, τὸ ὁποῖον ἠγάπησε μὲ φανατισμόν. Ὁ Σκούφος διὰ τὰς πολλαπλὰς ὑπηρεσίας του ἐτιμήθη ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ πολλῶν παρασῆμων μεταξὺ

τῶν ὁποίων διὰ τῶν μεταλλίων τῶν Βαλκανικῶν πολέμων καὶ ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἰδιοχειρῶς, διὰ τοῦ Ταξιάρχου τοῦ Σωτήρος καὶ ἀνωτέρου Ταξιάρχου Γεωργίου τοῦ Α΄.

Διετέλεσε τρίς κοσμήτωρ τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς, ἐπανειλημμένως ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος καὶ τελευταίως, ἐπὶ πολλὰ ἔτη, σύμβουλος τῆς Σιβιτανιδείου Σχολῆς. Κατὰ τὸ 1911, μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Γουδί, μετέσχε τῆς ἐπιτροπῆς, ἣτις ὑπέδειξε τοὺς νέους καθηγητάς. Ἐπίσης προήδρευσε κατὰ τὸ 1935, ἀναλόγου ἐπιτροπῆς, ἣτις ὑπέδειξε τοὺς κατ' Ὀκτώβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους διορισθέντας καθηγητάς.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν δημοσιευμάτων του ἀναφέρονται τὰς κυριωτέρας πρωτοτύπους ἐργασίας του περὶ τῶν στρωμάτων τῶν Βαυαρικῶν Ἄλπεων, τῶν Partanosaurus Zitteli Skurphos καὶ Microleptosaurus Schlosseri, τῶν σεισμῶν τῆς Λοκρίδος, τῶν σεισμῶν τῆς Μεσσηνίας (Ἰταλίας), τῆς λίμνης τοῦ Φενεοῦ καὶ τῶν πηγῶν τοῦ Λάδωνος ποταμοῦ κ.λ. Αἱ ἀνασκαφαὶ του, ὡς ἐλέχθη, ἔφερον ἐπίσης εἰς φῶς πλεῖστα ὄλως νέα εὐρήματα, μεγίστης διὰ τὴν ἐπιστήμην ση-

μασίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁμως δυστυχῶς οὐδὲν ἐδημοσίευσεν. Ἡ τιμὴ αὕτη ἐναπόκειται ἤδη εἰς τοὺς μεταγενεστέρους.

Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1934 κατελήφθη ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας, ἡ δὲ περαιτέρω ἐπὶ διετίαν παραμονὴ του εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν τοῦ Πανεπιστημίου ἐξηρητήθη ἐκ τῆς ψήφου τῆς Σχολῆς, συμφώνως πρὸς σχετικὸν ἰσχύοντα Νόμον. Ἡ Σχολὴ ὁμως ἀνέβαλλεν ἐπὶ πολὺ τὴν λήσιν ὀριστικῆς ἀποφάσεως, μέχρις ὅτου ἡ Κυβέρνησις Τσαλδάρη, κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1935, παρέτεινε δι' εἰδικὸν Νόμου ἐπὶ πενταετίαν τὴν παραμονὴν τοῦ Σκουφοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον «διὰ τὰς πολυτίμους πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐπιστήμην ὑπηρεσίας του». Οὕτως ὁ Σκουφος εἶχε τὴν εὐτυχίαν, ὅπως ἦτο καὶ ὁ πόθος του, νὰ εἶναι μέχρι τῆς τελευταίας του πνοῆς ἐνεργὸς παράγων διὰ τὸ Πανεπιστήμιον. Πολυπράγμων καὶ ἀκούραστος εἰς τὴν ζωὴν, ἣτις ὑπῆρξε δι' αὐτὸν μία συνεχὴς καὶ ἀέναντος δρᾶσις, θὰ ἀποτελέσῃ διὰ τοὺς μεταγενεστέρους ἀληθὲς σύμβολον ἀκαταπονήτου ἐργάτου τῆς ἐπιστήμης, ὅπως συμβολικαί ὑπῆρξαν αἱ τελευταῖαι του λέξεις: «ὁ ἐπιστήμων, ἐπιστήμων μένει, μέχρι καὶ τῆς τελευταίας του στιγμῆς».

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΟΥ Δ. Σ. ΤΗΣ Ε. Ε. Χ.

Συνεδρίασις Δ. Σ. τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1938

Παρόντες: Α. Κώνστας, Δ. Καραθανάσης, Κ. Φράγκος, Κ. Μακρῆς καὶ Θ. Καλλιβρούσης.

Ἀποφασίζεται ἡ ἀποστολὴ ἐγγράφου πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν βιβλιοθήκης ὅπως μεριμνήσῃ διὰ τὴν καταγραφὴν τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως ταύτης.

Ἀποφασίζονται νὰ καταβληθῶσιν ἐνέργειαι πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς συλλογικῆς συμβάσεως ὑπὸ τοῦ θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμὸς» τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀποφασίζεται ἡ σύγκλησις τῆς ὑπὸ τῆς γεν. συνελεύσεως 11-7 38 συγκροτηθείσης ἐπιτροπῆς πρὸς ἐπεξεργασίαν τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τῶν Χημικ. Χρονικῶν.

Ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πρακτικῶν τοῦ Α' Χημικοῦ Συνεδρίου ἀνακοινοῦται ὅτι ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ αὐτοῦ προτείνει πρὸς συντόμεισιν τοῦ χρόνου τῆς ἐκδόσεως τῶν Πρακτικῶν ὅπως αἱ ἐκτεταμέναι ἐργασίαι τοῦ Ἐδαφολογικοῦ Ἐργαστηρίου, αἵτινες συνοδεύονται καὶ ὑπὸ πολλῶν μεγάλων πινάκων δημοσιευθῶσιν ἐν περιλήψει εἰς τὰ Πρακτικά, ἐκδοθῶσι δὲ ὡς ἀνακοινώθησαν μετὰ πινάκων καὶ χαρτῶν εἰς ἴδιον τόμον. Γενομένης εὐρείας συζητήσεως, ἀποφασίζεται ὅπως ὀριστικὴ ἀπόφασις ληφθῆ εἰς τὴν ἐρχομένην συνεδρίασιν.

Ἀνατίθεται εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Δ. Σ. ὁ διακανονισμὸς τῆς ἐκ μέρους τοῦ κ. Ρ. Δαρίγου παραδόσεως τῆς διαχειρίσεως τῶν χρημάτων τοῦ Α' Χημικοῦ Συνεδρίου.

Ἐγκρίνεται ἡ χορήγησις μηνιαίας ἀδείας εἰς τὸν σύμβουλον κ. Κ. Φράγκου.

Ἐγκρίνεται ἡ ἐγγραφή τοῦ κ. Κωνστ. Σιφναίου

πτυχιούχου τῆς École des Arts et Manufactures τῶν Παρισίων, ὡς μέλους τῆς Ε. Ε. Χ. ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1937.

Συνεδρίασις τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1938.

Παρόντες Α. Κώνστας, Χ. Μαυρειδόπουλος, Δ. Καραθανάσης, Κ. Μακρῆς, Ν. Καρνῆς.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἐδαφολογικοῦ Ἐργαστηρίου τῶν ἀνακοινωθεισῶν εἰς τὸ Α' Χημικὸν Συνέδριον, ἀποφασίζεται ἡ ἐκδοσις αὐτῶν εἰς ἴδιον τόμον δαπάναις τῆς Ἐνώσεως.

Ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου ὅτι τὸ σχετικὸν νόμον περὶ ἐργαστηρίων εὐρίσκεται εἰσέτι εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν βιομηχανίας τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅστις φρονεῖ ὅτι ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ νόμου τούτου εἶναι τὸ ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Γ. Χ. Κ.).

Ἀποφασίζεται ἡ παρουσίαις εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ἀνακοινοῦνται ὁμοίως τὰ τῆς παρουσιάσεως τοῦ κ. Προέδρου καὶ τοῦ κ. Κ. Μακρῆ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Παιδείας διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἐδρῶν τῆς Χημικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ δοθείσας ἐρμηνείας ὡς πρὸς τὴν πλήρωσιν τῶν ἐδρῶν Ἀναλυτικῆς Χημείας, Γενικῆς Μικροβιολογίας, Ἀνοργάνου καὶ Ὀργανικῆς Βιομηχανικῆς Χημείας.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ρυθμίσεως τῶν χημικῶν τῶν κεκτημένων δίπλωμα ἐξ ἄλλοδαπῆς Σχολῆς, ἀποφασίζεται ὅπως ὑποβληθῆ ἀρμοδίως σχετικὸν σχετικὸν νόμον, δι' οὗ θ' ἀναγνωρίζεται ἡ ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Χημικοῦ ἐν Ἑλλάδι εἰς τοὺς

κεκτημένους δίπλωμα ἀλλοδαπῆς σχολῆς, ἐφ' ὅσον διὰ τούτου ἀναγνωρίζεται εἰς τὸν κάτοχον ἢ ἐν τῇ χώρα, ἐν ᾗ ἐλήφθη τὸ δίπλωμα, ἄσκησις τοῦ ἐπαγγελματός τοῦ Χημικοῦ.

Ἀνατίθεται εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα ἢ σύνταξις τοῦ σχετικοῦ σχεδίου νόμου.

Ἐγκρίνεται ἡ ἐγγραφή ὡς μέλους τῆς Ἐνώσεως Χημικῶν τοῦ κ. Ἀλβέρτου Ἰουστινιανοῦ χημικοῦ - μηχανικοῦ τοῦ Πολυτεχνείου τῆς Βιέννης ἀπὸ 1 1-38.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛ. ΧΗΜΙΚΩΝ

1. Ὡς ἀναγνωστήριον χρησιμοποιεῖται ἡ Μεγάλη Αἴθουσα τοῦ Ἐντευκτηρίου καὶ τὸ εἰδικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παραχωρηθὲν παρακείμενον Γραφεῖον.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις ἐτέρου χώρου ὡς ἀναγνωστηρίου, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ δανεισμός κατ' οἶκον βιβλίου τῆς Βιβλιοθήκης.

3. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς Βιβλιοθήκης ἀπευθύνεται εἰς τοὺς κ. κ. Ἐφόρους ἢ ἐν ἀπουσίᾳ τούτων εἰς τὸν ἐντεταλμένον ὑπάλληλον τῆς Ἐνώσεως, παρ' οὗ τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐνδιαφερομένου τὸ εἰδικὸν Δεκαδικὸν Εὐρετήριο τῆς Βιβλιοθήκης.

4. Πᾶς χρησιμοποιοῦν ἔστω καὶ προχειρῶς βιβλίον τῆς Βιβλιοθήκης ὑποχρεοῦται εἰς τὴν συμπλήρωσιν εἰδικῆς διπλοτύπου ἀποδείξεως, ἣτις καὶ ἀκυροῦται παρουσίᾳ του εὐθὺς ὡς τὸ βιβλίον παραδοθῆ.

5. Ὡραι ἐργασίας ὀρίζονται αἱ τῶν Γραφείων τῆς Ε.Ε.Χ., ἥτοι 10-12 π. μ. καὶ 5-8 μ. μ.

6. Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνάδελφοι οἱ καταφεύγοντες εἰς τὴν Βιβλιοθήκην καὶ μὴ εὐρίσκοντες τὴν κατηγορίαν τῶν βιβλίων ἢ εἰδικῶν βιβλίων δι' ἣν ἐνδιαφέρονται, ὅπως ἀναγράφουν λεπτομερῶς εἰς εἰδικὸν πρὸς τοῦτο ὑπάρχον βιβλίον τὸν συγγραφέα, τίτλον ἢ εἰδικότητα τοῦ συγγράμματος ἢ περιοδικοῦ.

7. Οἱ λαμβάνοντες πρὸς ἀνάγνωσιν βιβλίον δεόν νὰ χρησιμοποιοῦσι τοῦτο μετὰ προσοχῆς, εὐθυνόμενοι δι' ὀλόκληρον τὴν ἀξίαν του δι' οἰανδήποτε βλάβην αὐτοῦ.

8. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ βιβλίου ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὸν ὑπογράψαντα τὸ εἰδικὸν διπλότυπον δελτίον παραλαβῆς. (Ἡ Ἐπιτροπὴ Βιβλιοθήκης)

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΙ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΜΕΤΣΟΒΙΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Πρύτανιν τοῦ Πολυτεχνείου, ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Ἰδρύματος τὸ κάτωθι ἔγγραφον :

Πρὸς τὸν Κύριον Πρύτανιν τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πόλυτεχνείου

Ἐνταῦθα

Σεβαστὲ Κύριε Πρύτανι!

Ἡ Ἐνωσις Ἑλλήνων Χημικῶν, μετέχουσα τῆς πανελληνίου χαρᾶς ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τῆς εἰσόδου τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου εἰς τὴν δευτέραν ἑκατονταετίαν τῆς λειτουργίας του, ἐκφράζει τὸν βαθὺν αὐτῆς θαυμασμόν διὰ τὸ ἐπιτελεσθὲν μέχρι σήμερον μέγα ἔργον διὰ τῆς μορφώσεως ἐπὶ γενεὰς

τῶν Ἑλλήνων τεχνικῶν ἐπιστημόνων καὶ διὰ τῆς συμβολῆς του γενικώτερον καὶ εἰς τὴν πρόοδον ἐν Ἑλλάδι τῶν τεχνικῶν ἐπιστημῶν καὶ εὐχεταὶ ὅπως τὸ ἐξόχως ἐθνικὸν Ἰδρυμα τοῦτο, ἀκολουθοῦν τὴν μέσῳ τῆς διαρρυσάσης ἑκατονταετίας χαραχθεῖσαν περιλαμπρον ὁδόν, συνεχίσῃ τὴν ἐξόχου δράσεως διὰ τὸν τεχνικὸν ὄπλισμόν τῆς Χώρας σταδιοδρομίαν του, ἐπ' αἰσίοις διὰ τὸν πολιτισμόν τῆς Ἑλληνικῆς ἡμῶν Πατρίδος.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, Κύριε Πρύτανι, διαβιβάζοντες τὰς θερμότερας συγχαρητηρίους εὐχὰς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐνώσεως ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τοῦ οὐτινος προΐστασθε Ἰδρύματος, παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς καὶ τὴν Ὑμετέραν Σύγκλητον, ὅπως δεχθῆ τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθυτάτης τιμῆς, μεθ' ἣς διατελοῦμεν.

Ὁ Πρόεδρος
Α. Σ. ΚΩΝΣΤΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δ. Α. ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΣ Ε. Ε. Χ. ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΑΣ ΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΑΣ

Κύριε Συνάδελφε,

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ σᾶς ἀνακοινώσωμεν ὅτι λόγῳ τῆς παρατηρουμένης καθυστερήσεως περὶ τὴν καταβολὴν τῆς συνδρομῆς σας πρὸς τὴν Ἐνωσιν, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐκτελοῦν τὴν ἐντολήν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἥρχισεν ἤδη νὰ παραπέμπῃ τὰ ἐντάλματα εἰσπράξεως τῶν καθυστερουμένων συνδρομῶν πρὸς εἰσπραξιν εἰς τοὺς ἀρμοδίους εἰσπράκτορας τοῦ Δημοσίου.

Ὅπως γνωρίζετε, αἱ συνδρομαὶ αἱ εἰσπραχθησόμεναι διὰ τοῦ Δημοσίου εἰσπράκτορος θὰ περιέλθουν μόνον κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τὴν Ἐνωσίν μας, διότι τὸ ἕτερον ἥμισυ (1/2) θὰ κρατηθῆ ὡς δημόσιον ἔσοδον, δηλαδή ἡ Ἐνωσίς μας θὰ στερηθῆ σημαντικωτάτων ἐσόδων ὅλως ἀδικαιολογήτως, ἐνῶ ὑμεῖς θὰ καταβάλητε ὅπωςδήποτε τὰς καθυστερουμένας καταβολὰς σας καὶ δὴ ἐφ' ἅπαξ.

Σᾶς παρακαλοῦμεν κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ὅπως μὴ ἀρνηθῆτε εἰς μελλοντικὰς ἐπισκέψεις τοῦ εἰσπράκτορος τῆς Ἐνώσεως ν' ἀρχίσῃτε καταβάλλοντες δι' ἀναλόγων μηνιαίων δόσεων τὰς ὀφειλάς σας, οὕτως ὥστε μέχρι τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου νὰ ἔχετε τακτοποιηθῆ ταμειακῶς.

Ἡ Ἐνωσίς μας πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν σκοπῶν της ἐκδίδει τὰ «Χημικὰ Χρονικὰ» μετὰ ἐπαγγελματικοῦ δελτίου, διατηρεῖ Γραφεῖα, ἐντευκτήριον Συναδελφῶν, Βιβλιοθήκην, ὑπαλλήλους, ἤρχισε διοργανοῦσα Χημικὰ Συνέδρια κ. λ., ἔχουσα ὡς μόνον ἔσοδον τὴν ἐκ 300 δραχμῶν συνδρομὴν τῶν μελῶν αὐτῆς. Παρὰ τὰς μεγάλας οικονομικὰς ὑποχρεώσεις μας, ἀπεφύγαμεν μέχρι σήμερον τὴν αὐξήσιν τῆς συνδρομῆς διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνωμεν περισσότερο τοὺς συναδέλφους.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ παρούσα μας θὰ φέρῃ τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα, τόσον πρὸς ὄφελος ὑμῶν ὅσον καὶ διὰ τὸ γενικώτερον καλὸν τοῦ κλάδου μας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου 1938

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΚΩΝΣΤΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δ. ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑΣ

Υπό του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας απενεμήθησαν τελευταίως τὰ κάτωθι προνόμια εφευρεσιτεχνίας σχετιζόμενα πρὸς τὴν χημείαν καὶ τὴν βιομηχανίαν:

— Εἰς τὸν Φ. Παππᾶν μηχανικὸν κάτοικον Π. Φαλήρου διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Συσκευασίας ἀναστελλούσα τὸ βίωσιμον τῆς γόνου τῆς χρυσαλλίδος καὶ τοῦ ἐκ τούτου σκόκληκος ἐντὸς τοῦ ξηροῦ καρποῦ τῶν σόκων, ὡς ἐπίσης καὶ τοῦ σκόκληκος τοῦ ξηροῦ καρποῦ τοῦ φοίνικος, ἰδίᾳ τοῦ φουμένου εἰς τὸ κράτος τοῦ Ἰράκ». 7714.

— Εἰς τὸν Α. Τσίτραν μηχανικὸν κάτοικον Ἀραχῶβης διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Παραγωγὴ διαφόρων βιομηχανικῶν προϊόντων ἐκ τοῦ ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς ἐλάτης παραγομένου ἐλαίου». 7715.

— Εἰς τὸν κ. Fritz Christen, βιομηχανικὸν κάτοικον Ζυρίχης Ἀλτστέτεν Ἐλβετίας διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Προκαταρκτικὴ σύντηξις διὰ τὴν παρασκευὴν κραμάτων μαγνησίου» μετ' ἀναγνωρίσεως τῆς 16 Σεπτεμβρίου 1933 ὡς χρονολογίας συμβατικής προτεραιότητος, 7709.

— Εἰς τὸν κ. Γεωργ. Διασδάνην, βιομηχανικὸν κάτοικον Λαμίας διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Μαλογείες ἐλαίων καὶ λοιπῶν καρπῶν» κατὰ τροποποίησιν τοῦ ὑπ' ἀρ. 5702 κυρίου διπλώματος εφευρεσιτεχνίας, 7710.

— Εἰς τὸν κ. Δημ. Φ. Καντζάλην, καπνοβιομηχανικὸν, κάτοικον Θεσσαλονίκης (Διοικητηρίου 10), διὰ τὴν ἐφεύρεσιν

«Διπλοῦν ἠλεκτροκίνητον κόσκινον φύλλων καπνοῦ». 7713.

— Εἰς τὸν κ. Νικ. Ι. Βαξεβανίδην, μηχανουργόν, κάτοικον κοινότητος Ἁγίου Δημητρίου διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Μέθοδος σκληρύνσεως τοῦ κοινοῦ σιδήρου διὰ χημικῶν ἐνώσεων». 7714.

— Εἰς τὸν κ. Ἰωάννην Γ. Σπηλιόπουλον, παραγγελιοδόχον, κάτοικον Ἀθηνῶν (Ἀργολίδος 3) διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Μηχάνημα αὐτομάτου συσκευασίας φαρμακευτικῶν καὶ λοιπῶν κόνων». 7715.

— Εἰς τὸν κ. Ἰωάννην Ἰσακίδην, σχεδιαστήν, κάτοικον Ἀθηνῶν (Μακεδονίας 5) διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Τελειοποιημένος τύπος πλινθομηχανῆς διατρήτων ἐν γένει πλίνθων». 7716.

— Εἰς τὸν κ. Εὐάγγ. Κασαπάκη, ὑδραυλικόν, κάτοικον Πεζῶν Ἡρακλείου Κρήτης διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Θειωτήρ». 7717.

— Εἰς τὸν κ. Φαίδωνα Κ. Παπᾶν, μηχανικὸν Π. Φάληρον (Ποσειδῶνος 11) διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Συσκευασίας ἀναστελλούσα τὸ βίωσιμον τοῦ γόνου τῆς χρυσαλλίδος καὶ τοῦ ἐκ τούτου σκόκληκος ἐντὸς τῶν σόκων καὶ τῶν φοινίκων» κατὰ τροποποίησιν τοῦ ὑπ' ἀρ. 7603 κυρίου διπλώματος εφευρεσιτεχνίας, 7719.

— Εἰς τὸν κ. Μιχ. Ἀλάτσην ὁλοκώλην, κάτοικον Χίου διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Μέθοδος ἐπικολλήσεως εἰκότων χαλκομανιῶν ἐπὶ ἀντικείμενων ἐκ πορσελάνης ἢ φαβεντιανῶν καὶ ἐψησῶς τούτων ἵνα καταστῶσιν ἀνεξίτηλοι». 7722.

— Εἰς τὸν κ. Ν. Λίποβατε, χημικόν, κάτοικον Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἐφεύρεσιν «Μέθοδος ἐκχυλίσεως καὶ ἐκχυλιστικῶν μηχανήμα» κατὰ τροποποίησιν προγενεστέρου διπλώματός του.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ὡς ἡμέρα ἐξετάσεων πρὸς χορήγησιν ἀδειῶν οἰνολόγων καθωρίσθη ἡ 10ῃ Νοεμβρίου. Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης μετέχει εἰς τὸ ἐξῆς καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτούτου Οἴνου κ. Γ. Γεωργακόπουλος. Ἡ καθυστέρησις τῆς προκηρύξεως τῶν ἐξετάσεων προήλθεν ἐκ τῆς ἐπελευθερίας προσαρτήσεως τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης.

— Δυνάμει ἐντάλματος τοῦ Υπουργείου Παιδείας εἰσεπράχθη ὑπὸ τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν τὸ ποσὸν τῶν 70.000 δρχ. προοριζόμενον διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐκτυπώσεως τῶν Πρακτικῶν τοῦ α' Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου.

— Συμφῶνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς γεν. συνελεύσεως τῆς 11 Ἰουλίου 1938 τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως συνεκάλεσε διὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἐ.ε. εἰς πρώτην συνεδρίασιν τὴν ὑπὸ τῆς ἐν λόγω συνελεύσεως συγκροτηθεῖσαν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐπεξεργασίαν τοῦ νέου ὄργανισμοῦ τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἐνώσεως «Χημικὰ Χρονικά». Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τῆς ἐπιτροπῆς τὰς ὑπ' αὐτοῦ προτεινόμενας τροποποιήσεις τοῦ ὄργανισμοῦ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» πρὸς περαιτέρω ἐπεξεργασίαν αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις συνελεθῶσα εἰς ἐπανειλημμένας συνεδριάσεις προέβη ἐν πρώτῳ εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ συστήματος τῆς ὀργανώσεως καὶ διατυπώσεως ὀρισμένων βάσεων, ἐφ' ὧν θὰ στηριχθῆ ἡ σύνταξις, ἐκδοσις καὶ ἡ ἐν γένει ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ ὀργανώσις τοῦ περιοδικοῦ. Ἡδὴ ἡ ἐπιτροπὴ ποσῶρε εἰς τὴν κατ' ἄρθρον τροποποίησιν τοῦ ὄργανισμοῦ τοῦ περιοδικοῦ.

Τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς θέλει περατωθῆ λήγοντος τοῦ α' δεκαήμερου τοῦ Νοεμβρίου ἐ.ε. μεθ' ὃ θὰ παραδοθῶσι τὰ συμπεράσματα πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως, ἥτις καὶ θὰ συγκαλέσῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου γενικὴν Συνέλευσιν με θέμα τὴν τροποποίησιν τοῦ ὄργανισμοῦ τοῦ περιοδικοῦ.

— Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου περὶ τῆς βιομηχανικῆς δραστηριότητος τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, συνάγεται, ὅτι ἡ ἐξαγωγή βιομηχανικῶν προϊόντων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο παρουσιάζεται ἀισθητῶς ἠδὲ ἡμέρησιν ἐν σχέσει πρὸς τὸ 1936. Αὐξήσιν ἐμφανίζουσαν συγκεκριμένως ἡ ἐξαγωγὴ κλωστοῦφαντουργικῶν προϊόντων, προϊόντων διατροφῆς καὶ φαρμακοχημικῶν προϊόντων μεν κυριωτέρως ἀγοραστὰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν, τὴν Γερμανίαν, τὴν Αἴγυπτον, τὴν Γαλλίαν, τὴν Ρουμανίαν, τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν κ.λ. Αἱ ἐξαγωγαὶ εἰς τὰς γείτονας χώρας, ἐκτὸς τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ Ρουμανίας, ἀπὸ ἀπόψεως ὄγκου καὶ ἀξίας παραμένουν μειωμέναι. Γενικῶς ἡ κίνησις τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐν σχέσει μετ' ὃ 1936, παρουσιάζει τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τοποθετήσιν τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων ἀνερχομένην εἰς 59.775.939 χλγρ. ὀλικῆς ἀξίας 601.851.776 δρχαμῶν, ἔναντι 49.523.033 χγρ. ἀξίας 393.978.799 δρ. ἐξαχθέντων κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος. Ἡτοὶ ἡ ἐξαγωγὴ κατ' ὄγκον ἠδὲ ἡ ἀξία 30% κατ' ἀξίαν δὲ εἰς 52%.

— Τὸ νέον ἐν Πειραιεὶ ἐργοστάσιον τρυγικοῦ ὀξέος τῆς Ἐταιρείας Γεωργικῆς Βιομηχανίας ἔχει δυνατότητα παραγωγῆς 500 τόνων ἑτησίως, ποσὸν δηλαδὴ ἀνταποκρινόμενον εἰς τὸ διπλάσιον τῆς ἐπιτοπίου καταναλώσεως. Ἡ ἐγκατάστασις τοῦ ἐν λόγω

ἐργοστασίου, οὗτινος ἡ λειτουργία ἤρξατο ἀπὸ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον, ἐστοίχισεν 9 ἑκατομύρια δραχμῶν.

— Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 352/8/10/38 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη ὁ νόμος 1334 περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ νόμου 3611 «περὶ φαρμακευτικῶν συλλόγων». Διὰ τοῦ θεθέντος ἐν ἰσχύϊ νέου νόμου προβλέπονται τὰ τῆς ὀργανώσεως τῶν φαρμακευτικῶν συλλόγων, τοῦ τρόπου τῶν ἀρχαιρεσιῶν κ.λ. καὶ τίθενται ἐν ἰσχύϊ αὐστηραὶ ποιναὶ διὰ τὴν τήρησιν τῆς ἰσχυοῦσης διατιμῆσεως τῶν φαρμάκων. Παρέχεται ἡ εὐχέρεια εἰς τοὺς φαρμακευτικοὺς συλλόγους τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐκ συστήματος παραβατῶν τῆς διατιμῆσεως διὰ παρατηρητοῦ ἐπιστήμονος φαρμακοποιοῦ ἀποστελλομένου ἐγκρίσει καὶ τοῦ ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς ὅπως παραμένωσιν ἐντὸς τοῦ φαρμακείου παρακολουθῆ τὴν τήρησιν τῆς διατιμῆσεως κατὰ τὴν πᾶσιν τῶν φαρμάκων.

— Ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἀγορανομίας ἀπεφασίσθη ἡ πρόσληψις τεσσάρων εἰσέτι ἀγορανομικῶν ἐποπτῶν διὰ τὴν πληρῶσιν τεσσάρων νέων θέσεων νομαρχιακῶν περιφερειῶν.

— Ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ε.Ε.Χ. εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ληφθείσης ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς βιβλιοθήκης ἀποφάσεως παρηγγέθησαν τὰ ἐγκριθέντα περιοδικὰ: Chemisches Zentralblatt καὶ τὸ συγκρότημα τῶν περιοδικῶν τῆς Ἀμερικανικῆς χημικῆς Ἐταιρείας 1) Journal American Chemical Society, 2) Chemical Abstracts, 3) Industrial and Engineering Chemistry a) Industrial Edition, b) News Edition c) Analytical Edition).

— Ὁ Ἰατρικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν δι' ἐγγράφου του ἀπὸ 19ης Σεπτεμβρίου ἐ.ε. παρεκάλεσε τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς ὅπως μὴ ἐπιτραπῆ ἡ ἀσκησις τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος τῶν ἀπελαυνόμενων ἐκ Γερμανίας καὶ Ἰταλίας Ἰσραηλιτῶν ἀλλοδαπῶν ἱατρῶν. Κατόπιν τούτου τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς διεβίβασε τὸ ἔγγραφο πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, ὑποθετοῦν πλήρως τὰς ἀντιλήψεις τοῦ ἱατρ. Συλλόγου καὶ παρεκάλεσε τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, εἰς τὴν ἀρμοδιότητά του ὁποῖο ὑπάγεται ἡ προκείμενη ὑπόθεσις, ὅπως μεριμνήσῃ διὰ τὴν σχετικὴν ἀπαγόρευσιν.

— Κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐνετάλη ἡ ἀρμοδιὰ Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀνακατανομὴν τῶν πρώτων ὀλῶν τῆς βιομηχανίας εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις, νὰ κατανεύῃ ταύτας ἀναλόγως τῶν κεφαλαίων, τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τῆς ἐν γένει δυναμικότητος ἐκάστης βιομηχανίας.

ΝΕΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

Ὑπὸ τῆς μηχανολογικῆς διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργοῦ. Σιδηροδρόμων ἐχορηγήθησαν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ αἱ κάτωθι ἀδειαι ἰδρύσεως νέων ἐργοστασίων:

Γαλλοελληνικὴ Ἐταιρεία, Κτυπητό, δόδος Τατοῦτου, Ἀθῆναι, Ἐργοστάσιον κατασκευῆς θρυαλλίδων.

— Θ. Νικολετόπουλον καὶ Σία, Πειραιῶς—Ἁγ. Ἰωάννου Ρέντη, Μοσχάτων, Ἐργοστάσιον ἀμμωνίας καὶ θεικοῦ νατρίου.

'Απολογισμός Α' εξαμηνίας 1938

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ "ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ",

ΕΣΟΔΑ

ΕΞΟΔΑ

		Δραχμαί	Δραχμαί			Δραχμαί	Δραχμαί
'Υπόλοιπον παρελθούσης χρήσεως			30.015 59	Διά κλισέ		32.092.50	
'Εκ διαφημίσεων		17.675.—		> ταχυδρομείον και διεκπερ.		1.421.30	
> συνδρομῶν φοιτητῶν		2.110.—		> ἀνάτυπα		1.900.—	
> > διαφόρων		3.310.—		> ποσοστά εἰσπράξεων		1.186.50	
'Εξ ἐντύπων καὶ ἀνατύπων		1.735.—		> ἐνοίκια		6.000.—	
'Εκ πωλήσεως τευχῶν		1.700.—		> μισθοὺς ὑπαλλήλων		4.500.—	
> ποσοστῶν Ε.Ε.Χ.		20.100.—		> ἔξοδα γραφείου		627.50	
> διαφόρων εἰσπράξεων		900.—	47.530.—	> διάφορα ἔξοδα		150.—	
			77.545.59	> χάρτην		17.028.—	64.905.80
				'Επληρώθησαν τὰ κάτωθι παρὰ			
				τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» διὰ			
				τὰ Πρακτικὰ Συνεδρίου		210.—	210.—
							65.115.80
				Πρὸς ἐξίσωσιν			12.429.79
							77.545.59
'Υπόλοιπον Ταμείου τὴν 30 'Ιουνίου 1938			77.545.59				
			12.429.79				

'Εν Ἀθήναις, τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1938.

Ο ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΑΝΤ. ΣΑΡΑΝΤΙΤΗΣΟ ΛΟΓΙΣΤΗΣ
Δ. ΘΕΜΕΛΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ τῶν «Χημικῶν Χρονικῶν» ὅπως δηλώσωσιν ἐγκαίρως εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Περιοδικοῦ πᾶσαν τυχὸν μεταβολὴν τῆς διευθύνσεώς των. Ἐπίσης παρακαλοῦνται ὅπως γνωρίζωσιν ἀμέσως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ πᾶσαν τυχὸν ἐκ ταχυδρομικῆς ἀβλεψίας μὴ ἐπίδοσιν τῶν τευχῶν. Μετὰ παρέλευσιν τριμήνου ἀπὸ τῆς κυκλοφορίας ἐκάστου τεύχους οἱ τυχὸν ζητοῦντες τὴν συμπλήρωσιν τῆς σειρᾶς των θὰ εἶναι ὑποχρεωμένοι εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἀντιτίμου τῶν ζητουμένων τευχῶν.

Η Δ. Ε. ΤΩΝ «ΧΗΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ»